

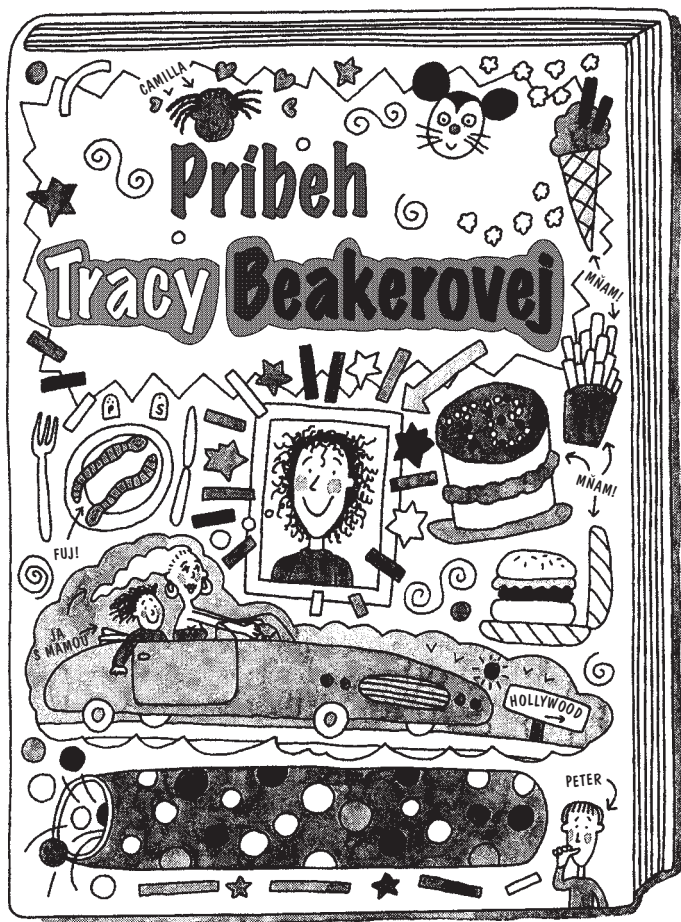
Jacqueline Wilsonová

Príbeh
Tracy
Beakerovej

Ilustroval
Nick Sharratt

Príbeh
Tracy Beakerovej

sloart

Copyright © 1991 by Jacqueline Wilson
Illustrations © by Nick Sharratt
Slovak Edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2005, 2018
Translation © Katarína Karovičová 2005, 2018

ISBN 978-80-556-3384-8

*Bryony, Davidovi, Mirande,
Jasonovi a Ryanovi*

Môj zápisník
O MNE

Volám sa: Tracy Beakerová.

Mám 10 rokov a 2 mesiace.

Narodeniny mám: 10. mája. A to nie je fér, pretože v ten istý deň má narodeniny aj ten ťuťmák Peter Ingham, takže sme dostali jednu spoločnú tortu. Museli sme spolu chytiť nôž a rozkrojiť ju. To znamenalo, že každý z nás mohol mať iba polovičné želanie. Ale narodeninové želania sú aj tak len pre malé deti. Nikdy sa nesplnia.

Narodila som sa: niekde v nejakej nemocnici. Keď som bola bábätko, vyzerala som chutne, ale stavím sa, že som revala ako divá.

Som vysoká: **cm.** To neviem. Pokúsila som sa odmerať pravítkom, ale stále sa hýbalo a poriadne som naň nedosiahla. Nechcem, aby mi ostatné deti pomáhali. Toto je môj súkromný zápisník.

Vážim: **kg.** Ani to neviem. Jenny má v kúpeľni váhu, ale tá ukazuje funty a libry. Veľa ich nevážim. Som malá a drobná.

Oči mám: čierne a viem nimi vrhať strašné zaklínacie pohľady. Chcela by som byť čarodejnica. Vymýšľala by som neuveriteľne strašné kúzla, šibla čarovným prútkom a HOP a Lujze by vypadali všetky zlaté kučery a HOP, hlúpy piskľavý hlas Petra Inghama by bol ešte hlúpejší a piskľavejší a narástli by mu fúziky a dlhý chvost a HOP... na tejto strane nie je dosť miesta, ale v hlave mám ešte veľa všelijakých kúzel.

Vlasy mám: svetlé, veľmi dlhé a kučera-
vé. Vymýšľam si. Sú tmavé, nepoddaj-
né a trčia mi na všetky strany.

Pokožku mám: plnú vyrážok, lebo sa
napchávam sladkosťami.

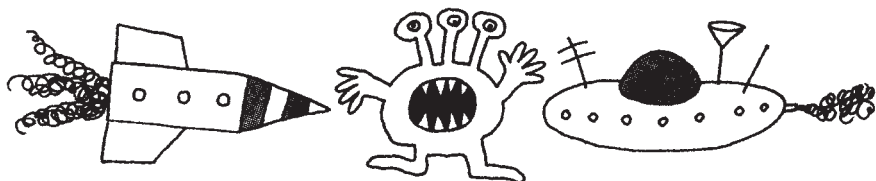
Sem nalep svoju fotografiu:

V skutočnosti neškúlim. Iba som robila
hlúpe grimasy.

Začala som si písať do tohto zápisníka:

Neviem. Kto sa stará o to, koľkého je? V škole musí človek stále niekam písať dátum. Prestalo ma to baviť a do zošita som načmárala 2091. Vymyslela som si príbeh o raketách a vesmírnych lodiach a netvoroch, ktorí sa sem rútia z Marsu, aby nás zožrali. Predstavovala som si, že sme sa všetci preniesli sto rokov do budúcnosti. Slečne Brownovej sa to ani trochu nepáčilo.

VIAC VECÍ O MNE

Moje šťastné číslo je: 7. Tak prečo si ma neosvojila nejaká úžasná bohatá rodina, keď som mala sedem rokov?

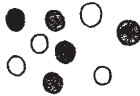
Moja obľúbená farba je: krvavočervená, takže si dávajte pozor, cha-cha.

Moja najlepšia kamarátka je: No, mala som hŕbu kamarátok, ale Lujza sa dala dokopy s Justínou a teraz práve nijakú kamošku nemám.

Rada jem: všetko. Najradšej mám narodeninovú tortu. A všetky ostatné torty. A lentilky a tyčinky Mars a veľké vedierka pukancov a želé pavúky a kornetá a dvojité hamburgery s hranolčkami a jahodové koktaily.

Moje obľúbené meno je: Kamila. V minulom domove bývalo jedno chutnučké dievčatko, ktoré sa volalo Kamila. Naozajstný anjeliak s jemnými vláskami, ktoré som jej zapletala do malých vrkôčikov. Určite ju to niekedy aj bolelo, ale nikdy neplakala. Maličká Kamila ma zbožňovala. Osvojili si ju, ani sa v domove nezohriala. Prosila som jej nevlastnú mamu a otca, aby ju niekedy priviedli ku mne na návštevu, ale ani raz neprišli.

Rada pijem: pivo. To je vtip. Raz som si z neho odchlipla, ale nechutilo mi.

Moja oblúbená hra je: šminkovanie. Lujza a ja sme si raz požičali od Adely všelijaké ceruzky, rúže a podobné veci. Má ich celú kopu. Lujza sa pokúšala zo seba urobiť krásavicu, a to nebolo ani trochu zábavné. Ja som sa však zmenila na úžasnú upírku so zlovestnými temnými očami a na bradu som si namaľovala kvapky krvi. Malé decká boli celé bez seba od strachu.

Moje oblúbené zviera je: V tomto domove máme zajačika, ktorý sa volá Šalát, ale je trochu fádny, tak ako šalát. Nevie si sadnúť a priateľsky človeka oblízať ako pes. Najradšej by som mala rotvajlera – potom by sa všetci moji nepriatelia museli mať na pozore.

Môj obľúbený televízny program je:
Zbožňujem horory.

Zo všetkého najradšej: som so svojou mamou.

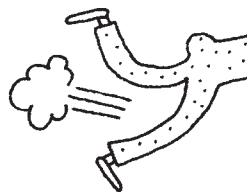
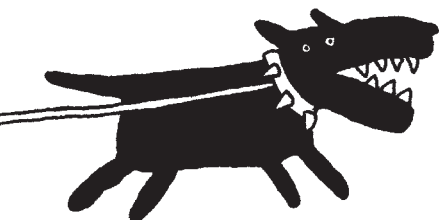
Veci, ktoré nemám rada:

Meno: Justína. Lujza. Peter. Och, existuje strašne veľa mien, ktoré nemôžem vystáť.

Jedlo: Dusená hovädzina. Najmä keď sú v nej kusy loja. Mala som strašnú pestúňku, ktorá sa volala teta Peggy a bola príšerná kuchárka. Pripravovala nám slizké hovädzie mäso, ktoré vyzeralo, akoby bolo skazené, a my sme ho vždy museli zjesť do posledného kúska. Fúj.

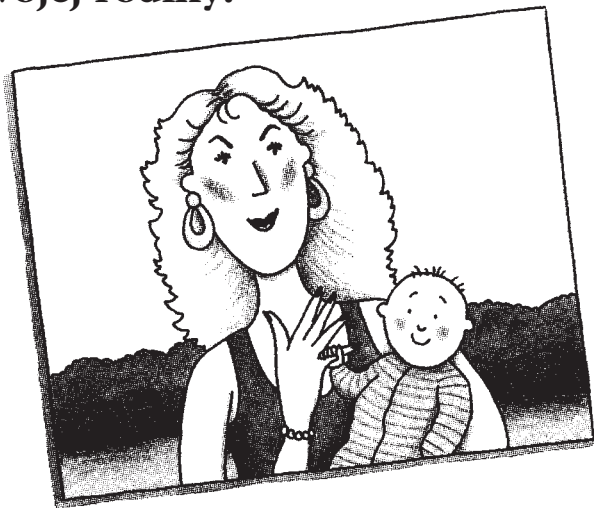
Najväčšmi zo všetkého nenávidím:

Justínu. Netvora Gorilu. A to, že nie som so svojou mamou.

MOJA RODINA

**Nalep si sem fotografiu seba
a svojej rodiny:**

Tu som bola ešte bábätko. Vidíte, aká som bola vtedy chutná? A toto je moja mama. Je strašne krásna. Škoda, že sa na ňu väčšmi neponášam.

Členovia mojej rodiny sú: Moja mama. Otca nemám. Keď som bola malá, bývala som s mamou a bolo nám spolu fajn, ale

potom si našla strašného frajera, Netvora Gorilu. Nenávidela som ho a on nenávidel mňa. Bil ma, a tak ma sociálka poslala do detského domova. Nečudo, že ho mama potom vyhodila.

Moja rodina býva v: Nevieť celkom presne, kde teraz mama býva, pretože sa musí stále sťahovať, nebaví ju to dlho na jednom mieste.

Telefónne číslo je: Odkiaľ to mám vedieť? Hoci v škôlke som si brávala detský telefón a tvárila som sa, že volám mame. Vždy som sa s ňou dlho zhovárala. Samozrejme, že som to iba predstierala, ale mala som vtedy len päť rokov a niekedy mi to pripadalo ako naozaj.

Na mojej rodine mám rada: Mám rada svoju mamu, pretože je krásna, veselá a nosí mi úžasné darčeky.

MOJA PESTÚNSKA RODINA

Nemá zmysel, aby som to vyplňala. Momentálne nemám nijakú pestúnsku rodinu.

Bola som už v dvoch. Najskôr u tety Peggy a uja Sida. Nemala som ich veľmi rada a neznášala som sa s ostatnými deťmi, takže mi ani neprekážalo, že ma vrátili. Chvíľu som zostala v domove a potom si ma vzali ďalší manželia, Júlia a Ted. Boli mladí, kamarátski, kúpili mi bicykel a nazdávala som sa, že to s nimi bude skvelé. Bývala som u nich a bola som strašne dobrá, poslúchala som a myslela som si, že tam zostanem, až kým si po mňa nepríde mama, lenže potom... nechcem o tom písať. Skončilo sa to tak, že ma vykopli. A PRITOM TO NEBOLA MOJA VINA! Tak som sa rozzúrila, že som zdemolovala bicykel, takže teraz už nemám ani ten. Bývam v novom

detskom domove a už ma ponúkali do pestúnskej starostlivosti aj v novinách, ale neprihlásilo sa veľa záujemcov. Myslím, že tu zo mňa začínajú byť zúfalí. Je mi to fuk. Predpokladám, že mama si aj tak po mňa už čoskoro príde.

MOJA ŠKOLA

Moja škola sa volá: Kingsleyská základná škola. Už som chodila do troch rozličných škôl. Táto je celkom dobrá.

Moja učiteľka sa volá:

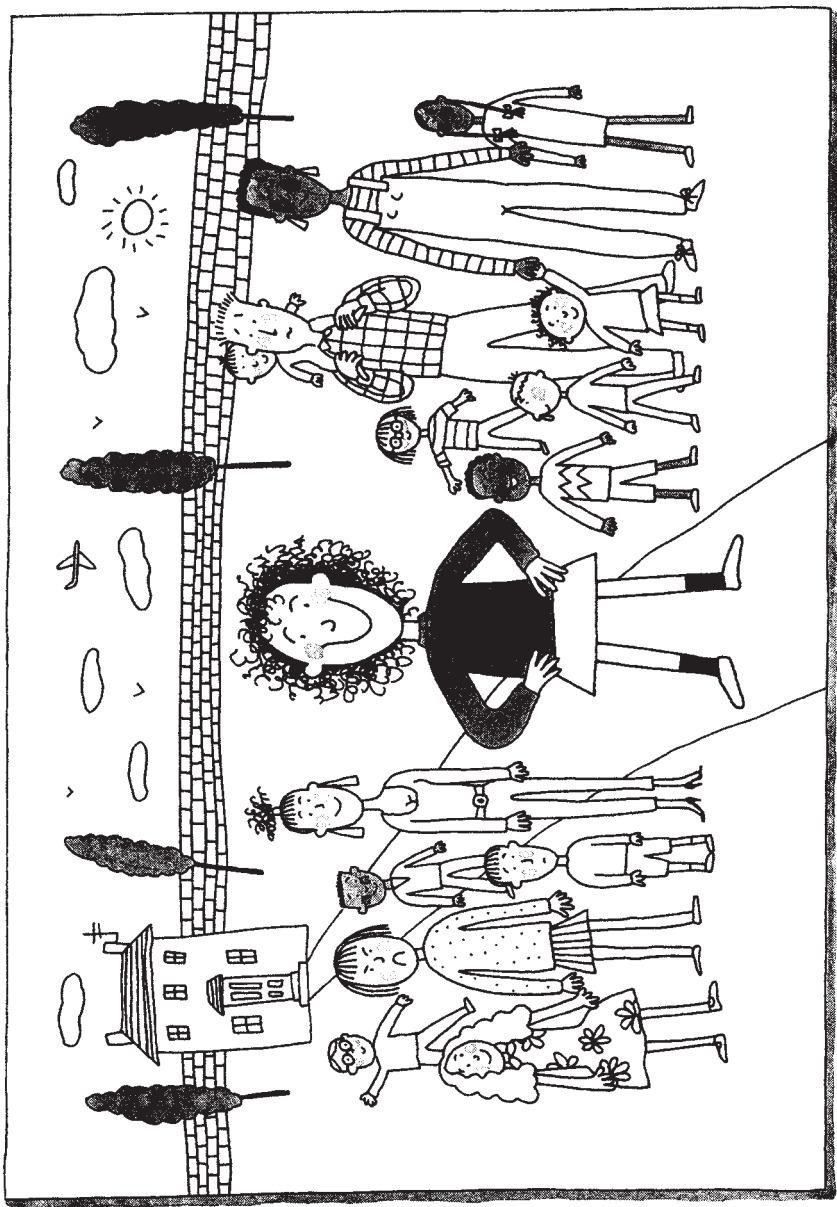
Slečna Brownová.

Hnevá sa, keď ju oslovujeme iba slečna.

Predmety, na ktoré v škole chodím:

Sloh, matematika, športové hry, výtvarná výchova. A všeličo iné. Dostávame aj domáce úlohy, lenže v domove nemám potrebné veci, a tak ich nikdy nemôžem vypracovať poriadne a dostať hviezdičku.

Mám rada: Najradšej mám sloh. Napísala som už celú kopu poviedok a kreslím si k nim aj obrázky. Vyrobila som Kamile špeciálnu detskú knihu, kde boli veľkými písmenami napísané a k tomu nakreslené veci, ktoré má najradšej. Napríklad MEDVEDÍK, ZMRZLINA a TVOJA NAJLEPŠIA KAMARÁTKA TRACY.

Okrem toho mám rada: Výtvarnú výchovu. Maľujeme vodovými farbami. Máme ich aj v domove, ale vždy sú zababrané a pomiešané a štetce vytrhané alebo zlepené. V škole sú dobré. Toto je obrázok, ktorý som namaľovala včera. Keby som bola učiteľka, dala by som mu zlatú hviezdičku. *Dve zlaté hviezdičky.*

